

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2024.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama i u malim skupinama, riječi su Duha proroštva iz knjige Ellen G. White, *Upoznajmo Krista, Znaci vremena*, Zagreb 2018.

Neka ove nadahnute i poučne misli, uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava i dobrodošlice, posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2024.
Za internu uporabu

6. travnja 2024.

Savršeni otkup

“Ali ne samo to, već se i ponosimo u Bogu po našem Gospodinu Isusu Kristu, po kome smo sada postigli izmirenje.” (Rimljanima 5,11)

Naš Veliki svećenik prinio je samog sebe kao žrtvu kada je bezgranično patio. Tada je napravljen savršeni otkup za ljude. Isus je naš Zagovornik, naš Veliki svećenik, naš Posrednik. Naš položaj danas stoga je sličan položaju Izraelaca koji stoje u predvorju čekajući i čeznući za blaženom nadom, veličanstvenim pojavljivanjem našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. ...

Kada je veliki svećenik ušao u Svetinju, koja prikazuje mjesto na kojem naš Veliki svećenik sada posreduje, i prinio žrtvu na žrtveniku, vani se nijedna žrtva za oprost više nije prinisila. Dok je svećenik posredovao unutra, svako srce je trebalo biti skrušeno u kajanju pred Bogom moleći za oprost svojih grijeha. Lik je susreo protulik u smrti Krista, Jaganjca zaklanog za grijeh svijeta. Naš Veliki svećenik prinio je jedinu žrtvu koja ima vrijednost. ... Dok posreduje kao naš Zagovornik, Kristu nije potrebna pomoć nijednog čovjeka ni njegovo posredovanje. Krist je jedini nositelj grijeha, jedina žrtva za grijeh. Molitvu i priznanje treba uputiti samo Njemu, koji je jednom zauvijek ušao u Svetinju. ...

Krist predstavlja svijetu svojeg Oca i On predstavlja pred Bogom izabrane u kojima je obnovio moralno Božje obličje. Oni su Njegova baština. ... Nijedan svećenik, nijedan duhovni vođa ne može otkriti Oca bilo kojem Adamovom sinu ili kćeri. Ljudi imaju samo jednog Zagovornika, jednog Posrednika koji može opraštati grijeha. Zar naše srce neće kucati sa zahvalnošću Onome koji je dao Isusa kao odgovarajuću zamjenu za naše grijeha? Duboko razmišljajte o Očevoj ljubavi koja se izražava prema nama, ljubavi koju nam je pokazao. Mi ne možemo izmjeriti tu ljubav. Takva mjera ne postoji. Mi samo možemo pokazati na Golgotu, na Janje koje je zaklano od postanka svijeta. To je neprolazna žrtva. Možemo li shvatiti ili izmjeriti vječnost? (*Manuscript Release 128, 1897.*)

13. travnja 2024.

Osvajač koji se poziva na svoju pobjedu

“Zato je u svemu morao postati sličan svojoj braći da bude veliki svećenik milostiv (prema ljudima) i vjeran u odnosu prema Bogu da okajava grijeha (izabranoga) naroda.” (Hebrejima 2,17)

Za izraelskog velikog svećenika čitamo: “Neka tako Aron, kada god ulazi u Svetište, na svome srcu nosi imena sinova Izraelovih na naprsniku za presuđivanje, da ih uvijek doziva u sjećanje pred Jahvom.” (Izlazak 28,29) Ovo je prelijepa i dojmpljiva slika nepromjenjive ljubavi koju Krist ima prema svojoj Crkvi! Naš Veliki svećenik, čija je Aron bio slika, nosi svoj narod u svojem srcu. ... Krist kao Veliki svećenik, dok vrši otkup za grijeh, sam stoji u božanskom veličanstvu i slavi. Drugi veliki svećenici bili su samo slike i kada se On pojavio, nestala je potreba za njihovom službom. ... Napominjite ljudskim bićima, sklonima kušnji, da u nebeskom dvoru imaju Velikog svećenika kojega diraju njihove nevolje, jer je i On sam bio iskušan kao i oni. (*Review and Herald*, 17. ožujka 1903.)

Krist je svećenik pravog Šatora sastanka, Veliki svećenik svih onih koji vjeruju u Njega kao Spasitelja i Njegovo mjesto ne može nitko zauzeti. On je Veliki svećenik Crkve. ...

Krist je prinio svoje slomljeno tijelo da bi otkupio Božju baštinu, da bi omogućio čovjeku još jedno suđenje. “Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.” (Hebrejima 7,25) Svojim bezgrešnim životom, poslušnošću i smrću na križu na Golgoti, Krist je posredovao za izgublenu vrstu. I sada, Izvršitelj našeg spasenja ne posreduje za nas kao obični molitelj, nego kao što se osvajač poziva na svoju pobjedu. Njegova žrtva je potpuna, i kao naš Posrednik On izvršava posao koji je sam sebi zadao držeći pred Bogom kadionicu koja sadrži Njegove savršene zasluge i molitve, priznanja i zahvalnost Njegovog naroda. Obogaćeno mirisom Njegove pravednosti, ovo se uzvisuje do Boga kao sladak miris. Prinos je potpuno prihvatljiv i oprost pokriva sve grijeha. (*Signs of the Times*, 14. veljače 1900.)

20. travnja 2024.

Trenutačno prinošenje žrtve

“Tko će ih osuditi? Isus Krist koji je umro — još bolje: koji je uskrsnuo — koji je s desne strane Bogu i koji posreduje za nas?” (Rimljanima 8,34)

Isus Krist je prikazan kako neprekidno stoji pred žrtvenikom trenutačno prinoseći žrtve za grijeha svijeta. On je svećenik pravog Šatora sastanka koji je sagradio Bog, a ne čovjek. ... Dnevno i godišnje tipsko pomirenje više nije potrebno, već je važna žrtva pomirница preko posrednika zbog neprekidnog pojavljivanja grijeha. Isus vrši službu u Božjoj prisutnosti prinoseći svoju prolivenu krv, kao da je zaklano janje. ...

Krist, naš Posrednik, i Duh Sveti neprekidno posreduju za čovjeka, ali Duh ne moli za nas kao što čini Krist time što ukazuje na svoju krv, prolivenu od postanka svijeta; Duh radi u našem srcu noseći naše molitve, pokajanje, hvaljenje i zahvalnost. ...

Vjerski obredi, molitve, hvale i pokajničko priznanje grijeha uzdižu se od istinskog vjernika kao miris do nebeskog Svetišta; ali dok prolaze kroz pokvarene kanale čovječanstva, oni se toliko iskvare da, ako se ne pročiste krvlju, ne mogu Bogu biti ni od kakve vrijednosti. Oni se uzdižu, ali ne u savršenoj čistoći i ako ih Posrednik koji je Bogu s desne strane ne prikaže i ne pročisti svojom pravednošću, nisu Bogu prihvatljivi. Svi mirisi iz zemaljskog Šatora sastanka moraju biti prožeti pročišćavajućim kapima Kristove krvi. On pred Ocem drži kadionicu svojih zasluga u kojima nema mrlja zemaljske pokvarenosti. On u ovu kadionicu prikuplja molitve, hvale i priznanja svojeg naroda, i njima pridružuje svoju bezgrešnu pravednost. Tako namirisana zasluga Kristove milosti, miris se širi pred Bogom potpuno prihvatljiv. ...

O, kad bi svi mogli uvidjeti da se sva poslušnost, pokajanje, hvaljenje i zahvaljivanje mora staviti na vatru Kristove pravednosti! Miris ove pravednosti uzdiže se kao oblak oko prijestolja milosti. (S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, str. 1077,1078)

27. travnja 2024.

Posrednik ogrnut našom naravi

“Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1)

Božje djelovanje i darovi koje nam daje nemaju granica. Na prijestolju milosti sjedi Onaj koji nam dopušta da Ga zovemo Ocem. ... Na svoj oltar On je stavio Posrednika koji je ogrnut našom naravi. Krist kao naš Posrednik predstavlja nas Bogu kao svoje sinove i kćeri. On posreduje za one koji Ga prihvaćaju. Svojom krvlju platio je otkup. Zahvaljujući svojim zaslugama, daje im vlast da postanu članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. I Otac pokazuje svoju neograničenu ljubav prema Kristu time što prima i prihvaća Kristove prijatelje kao svoje. On je zadovoljan otkupljenjem koje je postignuto. Uzvišen je u utjelovljenju, životu, smrti i posredništvu svojega Sina.

U Kristovo ime naše molbe uzdižu se k Ocu. On posreduje za nas i Otac otvara sve riznice svoje milosti da bismo je mi dobili, da bismo u njoj uživali i dijelili drugima. ...

Krist je karika koja povezuje Boga s ljudima. ... On svu svoju pravednost udjeljuje poniznom molitelju. On moli za čovjeka i čovjek kojem je potrebna božanska pomoć, moli u prisutnosti Boga koristeći se utjecajem Onoga koji je dao svoj život da bi svijet živio. Kad pred Bogom javno priznamo da cijenimo Kristove zasluge, dodaje se miris našim molbama. Kad Bogu pristupamo zahvaljujući Otkupiteljevim zaslugama, Krist nas stavlja blizu sebe grleći nas svojom ljudskom rukom, dok svojom božanskom rukom drži prijestolje Vječnoga. On stavlja svoje zasluge kao sladak miris u kadionicu u našim rukama da bi ohrabrio naše molitve. ...

Da, Krist je postao posrednik za molitve između čovjeka i Boga. On je također postao posrednik za blagoslove između Boga i čovjeka. (*Testimonies for the Church*, sv. 8, str. 177–179)

4. svibnja 2024.

Kad Isus posreduje

“Krist, naime, nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukom, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da posreduje za nas pred licem Božjim.” (Hebrejima 9,24)

Naš dragocjeni Otkupitelj stoji pred Ocem kao naš Posrednik. ... Neka oni koji žele dostići božansko mjerilo istražuju Pismo kako bi spoznali Kristov život i razumjeli Njegovo poslanje i rad. Neka Ga pogledaju kao svojeg Posrednika kako stoji iza zavjese držeći u ruci zlatnu kadionicu iz koje se sveti miris zasluga Njegove pravednosti uzdiže k Bogu u ime onih koji Mu se mole. Da Ga oni mogu vidjeti, osjećali bi sigurnost što imaju moćnog, utjecajnog Posrednika na nebeskom dvoru i što se njihova molba uslišava kod Božjeg prijestolja.

Kakvo se iskustvo može steći kod podnožja milosti, jedinog sigurnog utočišta! Možete se osloniti na činjenicu da se Bog drži svojih obećanja i da se ne trebate plašiti problema koje iznosite u molitvi niti posumnjati da Isus stoji kao vaša sigurnost i zamjena. Dok priznajete svoje grijehе, dok se kajete za svoje prijestupe, Krist uzima vašu krivnju na sebe i vama udjeljuje svoju pravednost i silu. Onima koji se kaju u duhu, On daje zlatno ulje ljubavi i obilno bogatstvo svoje milosti. Tada ćete uvidjeti da vas žrtvovanje Bogu zahvaljujući Kristovim zaslugama čini neprocjenjivo vrijednima, jer ogrnuti u odjeću Kristove pravednosti vi postajete Božji sinovi i kćeri. Oni koji ... traže oprost u Isusovo ime, bit će uslišani. Na prvi znak kajanja Krist iznosi molbu poniznog molitelja pred prijestolje kao svoju vlastitu želju u ime grešnika. On kaže: “Molit ću Oca za vas.”

Isus, naš dragocjeni Spasitelj, nije mogao gledati našu izloženost Sotoninim smrtonosnim zamkama a da ne prinese vječnu žrtvu za nas. On se ubacuje između Sotone i duše u kušnji i kaže: “Skloni se iza mene, Sotono. Pusti me da se približim ovoj namučenoj duši.” On sažalijeva i voli svakog poniznog, izmučenog molitelja. (*The Youth’s Instructor*, 16. siječnja 1896.)

11. svibnja 2024.

Potpuno spasenje

***“Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po nje-mu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.”
(Hebrejima 7,25)***

Što posredovanje podrazumijeva? To je zlatni lanac koji povezuje smrtnog čovjeka s prijestoljem vječnog Boga. Čovjek za kojega je Krist umro da bi ga spasio, kalja Božje prijestolje i njegovu molbu uzima Isus koji ga je kupio svojom vlastitom krvlju. Naš Veliki svećenik daje svoju pravednost iskrenom, poniznom molitelju i Kristova se molitva stapa s molitvom koja dolazi od ljudskog molitelja.

Krist zahtijeva da se Njegov narod moli bez prestanka. Ovo ne znači da bismo uvijek trebali biti na koljenima, nego da molitva treba biti disanje duše. Naši tihi zahtjevi, kakvi god bili, trebaju se uzdizati k Bogu, a Isus, naš Posrednik moli se za nas prinoseći s mirisom svoje pravednosti naše zahtjeve Ocu.

Gospodin Isus voli svoj narod i kada oni pokažu povjerenje u Njega potpuno oviseci o Njemu, On ih ojačava. On će živjeti u njima nadahnjujući ih svojim Duhom koji posvećuje, ulijevajući u njih svoj život. On djeluje preko njihovih sposobnosti i čini da izaberu Njegovu volju i da se ponašaju u skladu s Njegovim karakterom. Onda s apostolom Pavlom oni mogu reći: “Živim — ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.” (Galaćanima 2,20) ...

Gospodin neće napustiti svoju ranjenu, izmorenu djecu na milost i nemilost Sotoninih kušnji. Naša je prednost da možemo vjerovati u Isusa. Nebesa su puna bogatih blagoslova. ... Mi nemamo zato što ne tražimo ili zato što se ne molimo vjerujući da ćemo biti blagoslovljeni posebnim utjecajem Duha Svetog. Dok razmišlja o Kristu, iskrenom tragaču udjeljuje se blagotvorni utjecaj Duha Svetog. (*Letter 13, 1894.*)

18. svibnja 2024.

Sigurni u svakoj oluji

“Nju imamo kao pouzdano i čvrsto sidro duše koje prodire u prostor iza zastora kamo je ušao za nas u svojstvu preteče Isus pošto je zauvijek postao veliki svećenik, sličan Melkisedeku.” (Hebrejima 6,19.20)

Nama je dana nada, čak i nada u vječni život. Ništa manje od ovog blagoslova neće zadovoljiti našeg Otkupitelja, a naša je uloga da se držimo ove nade vjerom u Onoga koji je obećao. Mi možemo očekivati da ćemo patiti, jer oni koji zajedno s Njim sudjeluju u Njegovoj patnji, sudjelovat će s Njim i u Njegovoj slavi. On je kupio oprost i besmrtnost za grešne, prolazne ljudske duše, a naša je uloga da primimo te darove vjerom. Vjerujući u Njega, mi imamo ovu nadu kao sidro duše, sigurno i nepromjenjivo. Trebamo razumjeti da možemo s pouzdanjem očekivati Božju naklonost ne samo na ovom svijetu, već i nebeskom, jer je On platio takvu cijenu za naše spasenje. Vjera u otkupljenje i Kristovo posredovanje održavat će nas postojanima i nepokolebljivima usred kušnji koje nas pritišću u ratu u kojem se nalazi Crkva. Razmišljajmo o veličanstvenoj nadi koja nam je dana i vjerom se oslonimo na nju. ...

Mi Nebo ne dobivamo svojim zaslugama, nego zaslugama Isusa Krista. ... Neka vaša nada ne bude usmjerena na vas, nego na Onoga koji je ušao iza zavjese. Govorite o blaženoj nadi i slavnom pojavljivanju našega Gospodina Isusa Krista.

Istina je da smo izloženi velikoj moralnoj opasnosti; istina je da smo u opasnosti da se pokvarimo. Ali ova nam opasnost prijeti samo ako vjerujemo u sebe i ne gledamo iznad naših vlastitih ljudskih napora. Ako ovako radimo, doživjet ćemo potonuće vjere. (*Review and Herald*, 9. lipnja 1896.)

Nada u vječni život usredotočena je na Krista. ... Naša nada je sidro duši, sigurno i postojano kada uđe iza zavjese, jer duša koju valovi bacaju tamo-amo ima udjela u božanskoj naravi. Ona je usidrena u Kristu. Među pobješnjelim silama kušnji ona neće naletjeti na stijenu ili biti povučena u vir. Njezin će brod odoljeti oluji. (*Letter 100*, 1895.)

25. svibnja 2024.

Isus nas čvrsto drži!

“Moje ovce slušaju glas moj. Ja ih poznajem, i one idu za mnom. Ja im dajem vječni život. One sigurno neće nigda propasti i nitko ih neće oteti iz moje ruke.” (Ivan 10,27.28)

U nebeskim dvorovima Krist moli za svoju Crkvu — moli za one za koje je svojom krvlju platio cijenu otkupa. Djelotvornost Njegove žrtve ne mogu umanjiti nikakva razdoblja ni stoljeća. Ni život ni smrt, ni visina ni dubina ne mogu nas odvojiti od ljubavi Božje u Kristu Isusu; ne zato što se mi tako čvrsto držimo Njega, već zato što On nas drži tako čvrsto. Kad bi spasenje ovisilo o našim vlastitim naporima, ne bismo se mogli spasiti; ali ono ovisi o Onome koji stoji iza svih obećanja. Možda se čini da Ga se držimo nedovoljno čvrsto, ali On nas voli ljubavljvu starijeg brata... (*Djela apostolska*, str. 348)

Isus, dragocjeni Isus, “milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću, iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja” (Izlazak 34,6.7). O, u kakvoj smo prednosti što možemo doći k Isusu baš takvi kakvi jesmo i prepustiti se Njegovoj ljubavi! Mi nemamo druge nade osim u Isusu. Samo On nas može dosegnuti svojom rukom i podići nas iz dubina obeshrabrenja i bespomoćnosti i postaviti nas da stojimo na Stijeni. Iako se ljudska duša može držati Isusa svom očajničkom snagom svoje velike potrebe, Isus će držati duše koje je kupio svojom vlastitom krvlju mnogo čvršćim stiskom nego što se grešnik drži Njega.

Ja iznova i iznova čitam riječi koje su tako pune obećanja: “Budući dakle da imamo uzvišena velikog svećenika, Isusa, Sina Božjega, koji je prošao kroz nebesa, držimo se čvrsto vjere koju ispovijedamo! Nemamo, naime, nekoga velikog svećenika koji ne bi mogao suosjećati s našim slabostima, nego jednoga koji je iskusan u svemu (kao i mi), samo što nije sagriješio. Dakle: pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć!” (Hebrejima 4,14-16) ... Mi imamo uskrslog Spasitelja koji može spasiti sve koji Mu prilaze! (*Letter 119*, 1893.)

1. lipnja 2024.

Tajna pobožnosti

“On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?” (Rimljanima 8,32)

Prije nego što nam je poklonjen ovaj prekrasni, neprocjenjivi dar, cijeli svemir bio je uskomešan u pokušaju da razumije Božju nedokučivu ljubav, uskomešan da bi u ljudskim srcima probudio zahvalnost koja odgovara vrijednosti tog dara. Hoćemo li mi za koje je Krist dao svoj život, oklijevati između dva izbora? Hoćemo li dati Bogu samo mrvice snage naše naravi? Hoćemo li vratiti samo dio sposobnosti i snage koje nam je Bog pozajmio? Možemo li to učiniti dok znamo da je Onaj koji je bio Vojskovođa čitavog Neba ... shvaćajući bespomoćnost ljudske vrste, došao na Zemlju u ljudskoj naravi kako bi nam omogućio da spojimo svoju ljudsku s Njegovom božanskom naravi?

On je postao siromašan da bismo mi stekli nebesko blago, izobilnu i vječnu slavu. Da bi spasio palu vrstu, Krist je padao iz jednog poniženja u drugo, dok, kao Bog i čovjek, nije bio uzdignut na križ da bi privukao sve ljude k sebi. Božji Sin nije mogao pokazati veću krotkost od ove; nije se mogao više ponižiti.

Ovo je tajna pobožnosti, misterij koji je nadahnuo nebeske anđele da rade među palim čovječanstvom kako bi se u svijetu pojavilo zanimanje za plan spasenja. Ovo je tajna koja je pokrenula čitavo Nebo da se ujedini s čovjekom u ostvarivanju Božjeg plana za spasenje uništenog svijeta, da se muškarci i žene usmjere uz pomoć znakova na nebu i zemlji, da se pripreme za drugi dolazak našega Gospodina. ...

Kao Poglavar Crkve, Krist s autoritetom poziva svaku osobu koja tvrdi da vjeruje u Njega, da slijedi Njegov primjer samoodricanja i samopožrtvovnosti. ... Oni su pozvani da se okupe pod krvlju obilježenom zastavom Isusa Krista. Bez ikakvog dvoumljenja oni trebaju prinijeti potpunu žrtvu radi postizanja vječnih, nemjerljivih rezultata — spašavanja duša. (*Manuscript Release* 62, 1902.)

8. lipnja 2024.

Most nad ponorom

“Ja sam put, istina i život — reče mu Isus. — Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6)

Kad je Isus rekao: “Ja sam put, istina i život,” izgovorio je vrlo značajnu istinu. Čovjekovi grijesi odvojili su Zemlju od Neba i smrtnog čovjeka od besmrtnog Boga. Kao što je otok odvojen od kontinenta, tako je i Zemlja odsječena od Neba, a između čovjeka i Boga ispriječio se duboki ponor. Isus je premostio taj ponor i napravio put kojim čovjek može doći do Boga. Onaj tko nema duhovno svjetlo ne vidi put, nema nadu i ljudi izmišljaju svoje vlastite teorije o životu. ... Ali Isus je jedino ime između svih ljudi kojim se oni mogu spasiti. Preko ponora koji je grijeh napravio dolaze Njegove riječi: “Ja sam put, istina i život.”

Čovjek se može opravdati jedino ako se pozove na Kristovu pravednost. Čovjek se besplatno opravdava Božjom milošću po vjeri, a ne djelima, da se nitko ne bi hvalio. Spasenje je Božji dar u Isusu Kristu našem Gospodinu. ...

Nakon što je neprijatelj naveo Adama i Evu na grijeh, veza između Neba i Zemlje bila je prekinuta i da nije bilo Krista, put do Neba nikada ne bi bio poznat paloj vrsti. ... Krist je tajanstvene ljestve čija osnova leži na Zemlji, a najviše prečke dosežu prijestolje Vječnoga. Adamova djeca nisu ostavljena napuštena i otuđena od Boga jer zahvaljujući Kristovoj pravednosti, mi imamo pristup Ocu.

“Tko uđe,” kaže Krist, “kroza me spasit će se; on će ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti” (Ivan 10,9). Neka se Zemlja veseli, neka se stanovnici svijeta raduju jer je Krist premostio ponor koji je napravio grijeh i tako povezao Zemlju i Nebo. Širok put nije za one koje je Gospodin otkupio. Umorni i natovareni mogu Mu doći i naći odmor za svoju dušu. Putnici mogu putovati prema stanovima koje je On otišao pripremiti za one koji Ga ljube. (*Review and Herald*, 11. studenoga 1890.)

15. lipnja 2024.

Dragocjeni biser

“Nadalje: s kraljevstvom je nebeskim kao s trgovcem koji traži skupocjeno biserje i kad se namjери na dragocjen biser, ode da proda sve što ima i kupi ga.” (Matej 13,45. 46)

Skupocjeni biser prikazuje dragocjeno blago, Krista, kao i zlato sakriveno u polju. U Kristu mi imamo sve što nam je potrebno u ovom životu, kao i ono što će nam činiti radost u svijetu koji će doći. Ni sav novac na svijetu ne može kupiti dar mira, odmora i ljubavi. Ove darove dobivamo vjerom u Krista. Mi ne možemo kupiti ove darove od Boga; nemamo ništa čime bismo ih mogli kupiti. Mi smo Božje vlasništvo jer su naš um, duša i tijelo kupljeni otkupninom za koju je Sin Božji dao svoj život. ... Što onda znači kupiti to vječno blago? To jednostavno znači vratiti Isusu ono što Mu pripada, primiti Ga vjerom u srce. To je suradnja s Bogom; to znači nositi Kristov jaram; to znači ponijeti Njegov teret. ... Gospodin Isus je odložio svoju kraljevsku krunu, napustio je svoje visoko vladarsko mjesto, ogrnuo je svoju božansku narav ljudskom da bi u ljudskoj naravi mogao uzdići ljudsku vrstu. On je toliko cijenio mogućnosti ljudske vrste da je postao čovjekova zamjena i sigurnost. On na čovjeka prebacuje svoje vlastite zasluge i tako ga uzdiže na vagi moralnih vrijednosti kod Boga.

Krist je žrtva pomirnice. On je napustio slavu Neba, ostavio je svoje bogatstvo i čast ne da bi izazvao ljubav i zanimanje za čovjeka u Božjem srcu, nego da bi bio pokazatelj ljubavi koja je već postojala u Očevom srcu. ... Isus je platio cijenu sveg svojeg bogatstva, uzeo je ljudsku narav, ponizno je pristao na život siromaštva i poniženja da bi mogao tražiti i spasiti ono što je izgubljeno.

Zahvaljujući Kristovoj milosti, mi možemo ojačati i sazreti kako bismo bili cijeli u Njemu iako smo sada nesavršeni. Mi smo se zadužili kod Sotone, ali Krist nas je došao otkupiti i izbaviti. Mi ne možemo ništa kupiti od Boga. Spašavamo se jedino milošću, besplatnim Božjim darom. (*The Youth's Instructor*, 5. rujna 1895.)

22. lipnja 2024.

Kristovo dragocjeno blago

“Da, moji će biti, veli Gospod Nad Vojskama, u dan kad ja pripravim svoje blago. I poštedjet ću ih kao što čovjek poštedi sina svojega koji mu služi.” (Malahija 3,17 — Varaždinska Biblija)

Nebesko kraljevstvo prikazano je kao trgovac “koji traži skupocjeno biserje i kad se namjeri na dragocjen biser, ode da proda sve što ima i kupi ga” (Matej 8,45.46).

Ova usporedba ima dvostruko značenje i može se primijeniti ne samo na čovjeka koji traži nebesko kraljevstvo, nego i na Krista koji traži svoje izgubljeno nasljedstvo. Zbog grijeha čovjek je izgubio svetu nevinost i postao sužanj Sotone. Krist, jedino-rođeni Božji Sin, zavjetovao je sebe za otkupljenje čovjeka i platio je cijenu svojeg otkupa na križu na Golgoti. On je ostavio svjetove koji nisu pali, društvo svetih anđela u svemiru, jer nije mogao biti zadovoljan dok god je čovječanstvo otuđeno od Njega. Nebeski Trgovac ostavlja svoj kraljevski plašt i krunu. Iako je Knez i Zapovjednik cijelog Neba, On uzima na sebe odjeću čovječanstva i dolazi na svijet koji je oštećen i pokvaren prokletstvom da bi tražio onaj jedan izgubljeni biser. ...

On pronalazi svoj biser zakopan u smeću. Sebičnost obavlja ljudsko srce i ono postaje sputano Sotoninom tiranijom. Ali On uzdiže dušu iz mraka da bi pokazao slavu Onoga koji nas je pozvao iz tame u svoje veličanstveno svjetlo. Mi smo dovedeni u zavjetni odnos s Bogom i primamo oprost i nalazimo mir. Isus pronalazi biser izgubljenog čovječanstva i ugrađuje ga u svoju krunu. ... On ispunjava najveće grešnike, najveće slabiće, nadom. On kaže: “A tko dođe k meni, sigurno ga neću izbaciti van.” (Ivan 6,37) Kada duša pronade Spasitelja, Spasitelj se raduje kao trgovac koji je našao dragocjeni biser. Svojom milošću On će raditi na duši sve dok ona ne bude kao dragulj uglačana za nebesko kraljevstvo. “Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.” (Ivan 3,16) (*The Youth's Instructor*, 10. listopada 1895.)

29. lipnja 2024.

Ono najbolje u životu

“Ja dodoh da život imaju, i da ga imaju u izobilju.” (Ivan 10,10 — Varaždinska Biblija)

Svaki trenutak našeg života je stvaran. Život nije igra; svaki tren je užasno važan, pun odgovornosti od vječnog značenja. Kad pogledamo na život s ove točke, mi shvaćamo da nam je potrebna božanska pomoć. Odjednom ćemo shvatiti da je život bez Krista potpuno promašen, ali ako Isus stoji uz nas, mi ćemo živjeti sa svrhom. Tada ćemo shvatiti da bez sile Božje milosti i Duha ne možemo dostići visoko mjerilo koje je On postavio pred nas. Prema božanskoj promisli mi trebamo težiti savršenom karakteru i dok pokušavamo postići nebesko mjerilo, božansko ohrabrenje tjera nas naprijed, um postaje uravnotežen, a nemir u duši nestaje pred mirom u Kristu.

Koliko često dolazimo u dodir s ljudima koji nikada nisu sretni! Oni ne uživaju u zadovoljstvu i miru koje im Isus može pružiti. Tvrdе da su kršćani, ali ne ispunjavaju uvjete na temelju kojih se Božja obećanja mogu ispuniti. Isus je rekao: “Dodite k meni. ... Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene; jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.” Razlog zbog kojeg su mnogi duboko uznemireni jest što oni ne uče u Gospodnjoj školi. Pokorno, samopožrtvovno Božje dijete iskustveno razumije što znači imati Kristov mir. (*Review and Herald*, 22. rujna 1892.)

Ono što je najbolje u životu — jednostavnost, iskrenost, istinoljubivost, čistoća, nesalomljivo poštenje — ne može se kupiti niti prodati. Besplatno je za nepismene kao i za obrazovane, za bijelca kao i za crnca, za siromaha kao i za kralja na prijestolju. ...

Na polju života svi mi sijemo sjeme. Kako sijemo, tako ćemo i žeti. Oni koji siju samoljublje, ogorčenost i ljubomoru, požet će upravo takvu žetvu. Oni koji siju nesebičnu ljubav, ljubaznost, nježno razumijevanje tuđih osjećaja, požet će dragocjenu žetvu. (*Letter 109*, 1901.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com